



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 125/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina č. k. 1 Pn 953/17/5511-10 z 27. decembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ], odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práv podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pn 953/17/5511-10 z 27. decembra 2017.

Z podanej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal na okresnej prokuratúre trestné oznámenie pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a iné, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina ČVS: ORP-1113/1-VYS-ZA-2017 z 13. novembra 2017. Sťažovateľ uviedol: *„Keďže označené uznesenie ČVS:ORP-1113/1-VYS-ZA-2017 prijaté dňa 23. 11. 2017 bolo nezákonné pre nesprávne zistenie skutkového stavu a pre nesprávne právne posúdenie celej veci, dňa 27. 11. 2017 som podal na OR PZ ZA sťažnosť, ktorou som aj rozšíril pôvodné trestné oznámenie na [REDAKOVANÉ] najmä o podozrenie z trestného činu krivej výpovede a z pokračovania v ohováraní, ktorých sa podozrivý [REDAKOVANÉ] mal dopustiť jeho výpoveďou do zápisnice.“* Sťažovateľ zároveň poukázal na to, že *„Dňa 27. 11. 2017 som požiadal OP ZA, aby preverila či sa vyšetrovateľ [REDAKOVANÉ] zlomyselne nesprávne zisteným skutkovým stavom a ďalším zlomyselným postupom nedopustil viacerých trestných činov. Dňa 04. 12. 2017 som na OP ZA podal ešte doplnenie trestného oznámenia na [REDAKOVANÉ] z 27. 11. 2017, ktoré som spojil s trestným oznámením na vyšetrovateľa [REDAKOVANÉ] - a to najmä pre dôvodné podozrenie z trestných činov nadržovania, ohovárania, zneužívania právomoci verejného činiteľa a marenia spravodlivosti.“* Prokurátor okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pn 953/17/5511-10 z 27. decembra 2017 sťažovateľom podanú sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina ČVS: ORP-1113/1-VYS-ZA-2017 z 13. novembra 2017 odmietol.

Sťažovateľom predstretá argumentácia je založená na jeho nesúhlase s uznesením prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 953/17/5511-10 z 27. decembra 2017, čo v súhrne odôvodňuje len tým, že *„Prokurátor OP ZA... sa úplne vyhol konaniu podľa trestnoprávných noriem. Úplne obišiel aj pôvodné trestné oznámenie, aj jeho doplnenia*

a predovšetkým sa úplne vyhol analýze mojich námietok zo sťažnosti voči policajnému uzneseniu zo dňa 27. 11. 2017.“. V ostatnom podal sťažovateľ sťažnosť ústavnému súdu.

Sťažovateľ v petite podanej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„20. A preto žiadam o vydanie nálezu, v ktorom sa skonštatuje, že právo garantované článkom 5 ods. 1 Dohovoru, článkom 6 ods. 1 Dohovoru, článkom 14 Dohovoru, článkom 46 ods.1 Ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1,2 Ústavy a s čl. 2 ods. 2 Ústavy porušené bolo, a že takisto právo garantované článkom 6 ods. 1 Dohovoru porušené bolo.

21. Ďalej žiadam o zrušenie predmetného uznesenia 1 Pn 953/17/5511 - 10 zo dňa 27. 12. 2017 a o prikázanie, aby Okresná prokuratúra v Žiline konala vo veci znovu a to na základe skutočného skutkového stavu, na základe zákona a v jeho hraniciach.

22. Žiadam tiež úhradu mojej nemajetkovej morálnej a psychickej ujmy vo sume 30.000,- EUR, ktorej výšku odvodzujem z predpokladanej najnižšej hodnoty pozostalostnej nehnuteľnosti po poručiťelke [REDAKOVANÉ], v súvislosti s ktorou som mal byť mnou označovanými trestnými činmi poškodený. Súčasná trhová hodnota predmetnej nehnuteľnosti sa má na základe situácie na trhu pohybovať od 180.000,- EUR... vyššie. V prípade dedenia podľa tretej dedičskej skupiny občianskeho zákonníka môj podiel má predstavovať jednu šestinu, čiže 30.000,- EUR...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde musí sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 obsahovať označenie, (i) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, (ii) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, (iii) proti komu sťažnosť smeruje. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť teda okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili. Je potrebné ich konkretizovať nielen právne označením článkov ústavy alebo inej medzinárodnej zmluvy, ale aj skutkovo.

Podľa ústavného súdu má nedostatok odôvodnenia významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu.

Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je teda vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, príp. inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (orgánu štátnej správy, územnej alebo záujmovej samosprávy, súdu atď.). Vznesenie takýchto námietok podanie sťažovateľa neobsahuje, a to napriek tej skutočnosti, že sám sťažovateľ disponuje právnickým vzdelaním. Argumentácia sťažovateľa sa zúžila iba na samotné konštatovanie porušenia ním označených práv a deklarovanie jeho nesúhlasu s uznesením prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 953/17/5511-10 z 27. decembra 2017 bez relevantného zdôvodnenia, v čom má podľa neho toto porušenie spočívať s odkazom na konkrétne skutkové okolnosti a ním predstreté/prednesené námietky, ku ktorým nemal dostať relevantnú/žiadnu odpoveď. Ak teda sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne výhrady proti uzneseniu prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 953/17/5511-10 z 27. decembra 2017, nemožno mu ani oponovať konkrétnymi argumentmi. Naopak, len čisto subjektívny názor sťažovateľa o porušení jeho práv bez minimálneho náznaku ústavnoprávnej argumentácie nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich porušeniu, a to aspoň pre účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, a tento záver je umocnený aj právnym vzdelaním samotného sťažovateľa a samotnou skutočnosťou, že sťažovateľ sa v konaní pred ústavným súdom domáhal ochrany svojich práv už vo viac ako tridsiatich podaniach.

Sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu, neobsahuje kvalifikované odôvodnenie, a preto nespĺňa ani podstatnú zákonom predpísanú náležitosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Tento záver ústavného súdu je dôvodom odmietnutia podanej sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ďalším nedostatkom sťažovateľom podanej sťažnosti je nedoručenie tak namietaného uznesenia prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 953/17/5511-10 z 27. decembra 2017, ako aj uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného

zboru Žilina ČVS: ORP-1113/1-VYS-ZA-2017 z 13. novembra 2017 vrátane súvisiacich podaní, čím sťažovateľ nenaplnil v § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde stanovenú povinnosť, a to napriek tomu, že k podanej sťažnosti neopomenul priložiť podklady potrebné pre priznanie právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. Tento záver ústavného súdu je taktiež dôvodom odmietnutia podanej sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2018